

него звѣзды, кои-то си остаятъ на едно мѣсто, наричатъ *неподвижны звѣзды*.

Земя-та, кою-то Господь ни отрядилъ за да живѣемъ на ней, е една отъ тъмны-ты топкы, отъ подвижны-ты звѣзды. Слънце-то ни грѣе и свѣти, и то е като нѣкое огнище, около кое-то зимъ вси ся трупамы. То е сградено другояче, а не както наша-та земя; слънце-то грѣе и свѣти, а земя-та чака и приима отъ него свѣтлинъ и топлинъ, и както огънь-тъ не тръчи да тръси хора-та за да ги сгрѣе, а тии ся трупатъ около него, така и подвижны-ты топкы все ся вртятъ около слънце-то за да ся грѣятъ.

Освѣнь земли-тъ такыва тъмны подвижны звѣзды има много и учени-ти сж ги изброили, а може-бы еще и да не сж изброили всичкы-ты. Нъ прѣди да разгледамы тѣхъ дай да видимъ какво нѣщо е мѣсяць-тъ. Баба мѣсячинка не приличя на земли-тъ па и не ходи като слънце-то и какво-то ся види, тя е и по-близу до насъ, защо-то нагладъ е най-голѣма топка на небе-то.

Мѣсяць-тъ ако да бѣше отъ само-себе огненъ като слънце-то, той вынаги бы былъ свѣтълъ плънь и околчестъ; а отщо става та нѣ му гледамы нѣкога само еднъ четвъртинъ лѣскавъ, нѣкога половинъ-тъ, а нѣкога цѣло-то му тръкало свѣтло?

Види ся, че мѣсяць-тъ ся врти и около земли-тъ и около слънце-то заедно съ земли-тъ, а свѣти защо-то му грѣе слънце и бѣва толкова свѣтълъ, колко-то му грѣе слънце. Това става сжщо така, както нощъ гледамы отдалечь хора, сѣднѣлы около нарупканъ огънь; нѣ ги видимъ, защо-то имъ свѣти